

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

Instanța compusă din:

Președinte de ședință, Judecător :

Nadejda Mazur

Grefier :

Vitalie Pentili

A judecat în ședința de judecată publică în instanța de contencios administrativ cererea

ÎCS "Farmina" S.R.L. către Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor, intervenient accesoriu Centrul pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate privind recunoașterea încălcării legislației la organizarea procedurii de achiziție publică nr. 18/02412 din 20 iulie 2018, inițiată de către Centrul pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate, privind achiziționarea medicamentelor necesare IMSP Institutul Mamei și Copilului pentru anul 2018 și anularea deciziei nr. 03D-289-18/06.07.2018, emisă de către Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor,

A constatat:

Argumentele participanților la proces:

La data de 11 septembrie 2018, ÎCS „FARMINA” S.R.L. a depus în instanța de contencios administrativ cererea de chemare în judecată către Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor și Centrul pentru achiziții publice centralizate în sănătate prin care solicită recunoașterea încălcării legislației la organizarea procedurii de achiziție publică nr. 18/02412 din 20 iulie 2018, inițiată de către Centrul pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate, privind achiziționarea medicamentelor necesare IMSP Institutul Mamei și Copilului pentru anul 2018 și anularea deciziei nr. 03D-289-18 din 06.07.2018, emisă de către Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, prin decizia nr. 03D-289-18 din 06.07.2018, emisă de către Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor, s-a respins ca neantemeiată contestația depusă de Î.C.S. „FARMINA” SRL nr. 02/312/18 din 19.06.2018, pe marginea documentației de atribuire a procedurii de achiziție publică nr. 18/02412 din 20.07.2018, inițiată de către Centrul pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate, privind achiziționarea medicamentelor necesare IMSP „Institutul Mamei și Copilului pentru anul 2018 (repetat), și anume: „Poractantum alfa” și „Beractantum”. Decizia nr. 03D-289-18 din 06.07.2018 a fost recepționată de către Î.C.S. „FARMINA” SRL prin poșta la 09.07.2018. Consideră că decizia pârului nr. 03D-289-18 din 06.07.2018 este ilegală în fond, întrucât a fost emisă prin interpretarea și aplicarea eronată a legislației în vigoare, din care cauză este posibilă de anulare în ordinea contenciosului administrativ, în baza temeiurilor de fapt și de drept indicate de reclamant, și anume:

Conform prevederilor Legii nr. 1456 din 25 mai 1993 cu privire la activitatea farmaceutică și ale Legii nr. 1409 din 17 decembrie 1997 cu privire la medicamente, pentru ca produsele farmaceutice de uz uman să fie puse în circulație pe piața Republicii Moldova, acestea trebuie să fie înregistrate și expertizate.

Legea nr. 1456-XII din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică prevede că Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale este unica autoritate înzestrată cu atribuții de autorizare a utilizării medicamentelor în practică medicală a Republicii Moldova și a introducerii acestora pe piața republicii.

Totodată, reclamantul susține, că, Centrul pentru achiziții publice centralizate în sănătate, în calitate de autoritate contractantă, a publicat în Buletinul Achizițiilor Publice nr. 45 din 08.06.2018 oferta publică privind achiziționarea medicamentelor necesare IMSP Institutul Mamei și Copilului pentru anul 2018, în care a specificat că acceptă pentru achiziționare medicamente autorizate și neautorizate în RM, însă pentru medicamente neautorizate, operatorul economic, în cazul în care va fi desemnat câștigător, va avea obligația de a depune dosarul spre înregistrare în termen de 90 zile, iar la punctul 24 a indicat că medicamentele neautorizate în RM urmează să îndeplinească oricare din următoarele condiții: 1) să fie autorizate de către Agenția Europeană a Medicamentului, sau 2) să fie autorizate în cel puțin o țară, cum ar fi Elveția, SUA, Canada, Japonia sau Australia. Învocă și faptul că intervenientul accesoriu, Centrul pentru achiziții publice centralizate în sănătate nu era în drept să propună în cadrul licitației deschise nr. 18/02412 prin oferta publică achiziționarea medicamentelor neautorizate, întrucât acest fapt contravine prevederilor normelor speciale din domeniu. Susține că pârului de fapt, a recunoscut parțial argumentele date, indicând în decizia contestată nr. 03D-289-18 din 06.07.2018 următoarele: „Referitor la pretențiile contestatorului cu privire la mențiunea stipulată la pct. 23 din anunțul de participare cu privire la acceptarea medicamentelor neautorizate, Agenția constată că potrivit art. 10 din Legea nr. 1456 din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică, medicamentele nu pot fi utilizate în practica medicală decât cu autorizația Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, ceea ce înseamnă că norma menționată stabilește interdicția de a utiliza medicamentele neautorizate pe teritoriul Republicii Moldova. Totuși, conform prevederilor art. 11 alin. (7) din aceeași lege, în cazuri deosebite (cataclisme, catastrofe, epidemii, epizootii, intoxicații în masă, alte cazuri, alte cazuri ce amenință sănătatea oamenilor; absența analogilor sau a substituenților pe piața farmaceutică, necesitatea reducerii cheltuielilor pentru achizițiile publice de medicamente), Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale este în drept să permită importul, distribuția și folosirea în practica medicală a medicamentelor, altor produse farmaceutice, parafarmaceutice și materiei prime medicamentoase neautorizate în Republica Moldova, dar autorizate în țara de origine. Prin urmare, Agenția reține argumentele autorității contractante, precum că, norma legală menționată prevede expres posibilitatea acestora de a importa, distribui și folosi medicamente neautorizate pe teritoriul Republicii Moldova în scopul reducerii cheltuielilor pentru achizițiile publice cu condiția că aceste medicamente sunt autorizate în țara de origine”.

Reclamantul invocă, că pârului a recunoscut faptul interdicției de a utiliza medicamente neautorizate în Republica Moldova, însă a invocat cazul deosebit - necesitatea reducerii cheltuielilor pentru achizițiile publice. Anume aici se constată interpretarea și aplicarea eronată a legislației în vigoare din partea pârului, întrucât: Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nu a autorizat utilizarea în Republica Moldova în practica medicală medicamentul neautorizat de marcă "Newfacteran", produs de SRL „Esculap Farm”, dar nici alte medicamente neautorizate cu substanțe active analogice sau similare celei "Surfactantum / Beractantum". În Republica Moldova nu a avut loc calamitatea naturală și nu a fost declarată starea de urgență în legătură cu *cataclisme, catastrofe, epidemii, epizootii, intoxicații în masă, alte cazuri ce amenință sănătatea oamenilor*. Respectiv, nu există un caz deosebit / excepțional, care justifică nerespectarea interdicției stabilite de norma legală din domeniu. Pe de altă parte, acestor situații excepționale sunt relevante prevederile Regulamentului achizițiilor publice de valoare mică, care la pct. 7 indică expres că achizițiile publice de valoare mică se realizează de către autoritatea contractantă în baza planurilor anuale și trimestriale de efectuare a achizițiilor publice sau din motive de urgență, ca urmare a apariției unor necesități neplanificate sau evenimente imprevizibile. Astfel, instituțiile medicale în cazuri speciale, de urgență, au posibilitatea de achiziție a unor medicamente în dependență de necesitate. Pe piața farmaceutică din RM există analogii și substituenți ale medicamentelor neautorizate, vizate în cazul dat. Argumentul privind necesitatea reducerii cheltuielilor pentru achizițiile publice contravine circumstanțelor cazului, întrucât, deschiderea ofertelor de perțuri în cadrul licitației deschise nr. 18/02412 nu a avut loc. Ca rezultat, oponenții nu pot dovedi faptul că acceptarea medicamentelor neautorizate în cazul dat poate duce la reducerea cheltuielilor respective, iar neadmiterea - la majorarea lor.

Reclamantul menționează că însuși Centrul pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate face trimitere la prevederile Regulamentului privind achiziționarea de medicamente, alte produse de uz medical și dispozitive medicale pentru necesitățile sistemului de sănătate, aprobat prin HG nr.1128 din 10.10.2016, care prevede că anual, pînă la data de 1 iunie, Centrul (CAPS) aprobă listele medicamentelor autorizate / neautorizate, altor produse de uz medical și dispozitivelor medicale și necesarul acestora, care urmează să fie achiziționate pentru anul viitor sau pentru o perioadă mai lungă, reieșind din prevederile Legii nr. 131/15 privind achizițiile publice. La caz, nici în cadrul licitației deschise nr. 18/02412, dar nici în cadrul procedurii de examinare a contestației Î.C.S. „FARMINA” S.R.L nr. 02/312/18 din 19.06.2018, nu s-a invocat și nu s-a probat faptul că CAPS a planificat pînă la 01.06.2017 necesitatea achiziționării medicamentelor neautorizate cu substanțe active analogice sau similare celei " Surfactantum/Beractantum".

Totodată, reclamantul, susține că în decizia contestată pârului a reflectat poziția Centrului pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate, care cu referire la procedura punerii pe piață a medicamentelor neautorizate și, respectiv, permiterea utilizării în practica medicală a medicamentelor neautorizate, autoritatea contractantă informează că aspectele abordate nu tin de competența acesteia ci de competența Ministerului Sănătății Muncii și Protecției Sociale, precum și Agenției

menținerea cu aspecte asociate în pu de competență activă, și de competență transferată Curții, Banca și Protecția Socială, Protecția și Regimul Medicamentului și Dispozitivelor Medicale. Contrar acestor argumente, pârîtul totuși i-a recunoscut competența de a pune pe piață / achiziționa medicamente neautorizate. Deci, constată că prin intermediul procedurii de achiziții publice în cadrul licitației deschise nr. 18/02412 nu puteau fi achiziționate medicamente neautorizate de a fi utilizate pe teritoriul Republicii Moldova de către orice instituție medicală, medic, farmacist, persoane juridice din orice alt domeniu sau de către orice persoană fizică. Astfel de bunuri, fac ilicit obiectul oricărui contract și, prin urmare, duc la nulitatea absolută a contractului astfel încheiat. La fel, niciun act legislativ sau normativ nu atribuie grupului de lucru dreptul de a permite introducerea pe piața Republicii Moldova, prin procedura de achiziții publice, a bunurilor expres interzise prin lege. Consideră că grupul de lucru al licitației deschise nr. 18/02412 neîntemeiat și nelegitim și-a lărgit atribuțiile sale și a încălcat prevederile legislației în vigoare la organizarea procedurii de achiziții publice în cauză. Acest fapt era absolut suficient pentru pronunțarea de către pârît a deciziei, care ar obliga grupul de lucru de a modifica condițiile de participare la licitație prin excluderea dreptului de a participa la licitație a agenților economici ce nu propun medicamente autorizate, în conformitate cu legislația în vigoare.

La data de 19 iulie 2018 a fost înaintată pârîtului cererea prealabilă, solicitînd anularea deciziei contestate nr. 03D-289-18 din 06.07.2018. Cu părerea de rău, răspunsul până în prezent reclamantul nu a primit.

Totodată, reclamantul, susține în drept, că produse farmaceutice sînt preparatele medicamentoase, remediile medicamentoase, plantele medicinale, fitopreparatele, preparatele utilizate în stomatologie, preparatele radiofarmaceutice, cosmeticele cu acțiune curativă, serurile, vaccinurile, preparatele din sânge, preparatele homeopate și alte produse medicamentoase, denumite în continuare medicamente, a căror comercializare prin întreprinderile și instituțiile farmaceutice este autorizată de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale - art. 5¹ Legii nr. 1456-XII din 25.05.1993 „Cu privire la activitatea farmaceutică”. Medicamentele nu pot fi utilizate în practica medicală decît cu autorizația Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale - art. 10 Legii nr. 1456-XII din 25.05.1993 „Cu privire la activitatea farmaceutică”. În cazuri deosebite (cataclisme, catastrofe, epidemii, epizootii, intoxicații în masă, alte cazuri ce amenință sănătatea oamenilor; absența analogilor sau a substituenților pe piața farmaceutică, necesitatea reducerii cheltuielilor pentru achizițiile publice de medicamente), Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale este în drept să permită importul, distribuirea și folosirea în practica medicală a medicamentelor, altor produse farmaceutice, parafarmaceutice și materiei prime medicamentoase neautorizate în Republica Moldova, dar autorizate în țara de origine - art. 11 alin.(7) Legii nr. 1456-XII din 25.05.1993 „Cu privire la activitatea farmaceutică”.

Astfel reclamantul solicită admiterea acțiunii, recunoașterea încălcării legislației la organizarea procedurii de achiziție publică nr. 18/02412 din 20.07.2018, inițiată de către Centrul pentru achiziții publice centralizate în sănătate, privind achiziționarea medicamentelor necesare IMSP Institutul Mamei și Copilului pentru anul 2018 ; anularea deciziei nr. 03D-289-18 DIN 06.07.2018, emisă de către Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului Rîșnița Eugeniu a susținut cererea conform obiectului și temeiului invocat, solicitînd admiterea.

Reprezentantul pârîtului Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor, Gheorghe Ghidora, a susținut obiecțiile menționate în referință (f.d. 36-37), solicitînd respingerea integrală a acțiunii, ca fiind nefondată.

Totodată, în ședința de judecată reprezentantul intervenientului accesoriu Centrul pentru achiziții publice centralizate în sănătate, Ludmila Alass, a susținut obiecțiile prezentate în referință (f.d.38-43), solicitînd respingerea integrală a acțiunii, ca fiind nefondată și ilegală.

Aprecierea instanței:

Audiînd participanții la proces, cercetînd materialele cauzei și apreciînd pretențiile formulate din acțiune în raport cu probele cauzei și legislația ce guvernează speța, instanța de judecată indică.

Centrul pentru achiziții publice centralizate în sănătate, în calitate de autoritate contractantă, a inițiat, în mod repetat, în temeiul demersului nr. 04-06/85/249 din 23.02.2018 al Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, licitația publică nr. 18/02412 din 08.06.2018 privind achiziționarea medicamentelor necesare IMSP Institutul Mamei și Copilului pentru anul 2018 (Poractantum alfa și Beractantum) (repetat) pentru poziția Surfactantum / Beractantum, 80-120 mg/3 sau 4 ml, Susp./instalație endotraheopulmonară sau pulb./susp. Endotraheopulmonară.

În cadrul procedurii de achiziție publică Licitația Publică nr. 18/02412 grupul de lucru a acceptat atât medicamente autorizate cît și medicamente neautorizate în Republica Moldova, deoarece, în prezent, în Nomenclatorul de Stat al Medicamentelor sunt înregistrate (autorizate) doar două denumiri comerciale care corespund cerințelor specificate în documentația de atribuire pentru poziția Surfactantum/Beractantum, 80-120 mg/3 sau 4 ml, Susp./instalație endotraheopulmonară sau pulb./susp. endotraheopulmonară: 1. **Survanta**, 25 mg/ml - 4 ml, suspensie pentru instilație endotraheo-pulmonară (prod.: AbbVie Biopharmaceuticals GmbH (prod.: AbbVie Inc., SUA), Elveția); 2. **Bles**, 27 mg/ml - 3 ml (și în 4 ml), suspensie pentru instilație endotraheo-pulmonară (prod.: Bles Biochemicals Inc., Canada).

Î.C.S. „FARMINA” SRL a depus, la Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor, contestația cu nr. 02/312/18 din 19.06.2018, pe marginea documentației de atribuire (și anume acceptării de către autoritatea contractantă, pe lângă medicamentele autorizate și acelor neautorizate pe piața din Republica Moldova) din cadrul procedurii de achiziție publică nr. 18/02412 din 20.07.2018, inițiată de către Centrul pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate.

La data de 06.07.2018 Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor prin decizia nr. 03D-289-18 a respins ca fiind neîntemeiată contestația Î.C.S. „FARMINA” SRL.

Conform art. 1 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, contenciosul administrativ ca instituție juridică are drept scop contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept.

Potrivit art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Conform prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: a) autoritățile publice;

Urmînd această dispoziție, instanța de judecată conchide că controlul exercitat în ordinea contenciosului administrativ a priori nu numai că implică, dar și impune exclusiv abordarea raționamentelor de drept, care au stat la baza emiterii actului administrativ contestat.

Instanța indică cu titlu indicativ că obiectul cererii de chemare în judecată vizează în esență chestiunea administrativă referitoare la exercitarea puterii de decizie în domeniul achizițiilor publice.

În acest sens în aprecierea intereselor contencioase deduse judecării instanța de judecată indică.

Conform art. 130 alin. (1) Cod procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

De asemenea conform prevederilor art. 118 alin. (1) Cod procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Iar conform art. 24 alin. (3) din Legea cu privire la contenciosul administrativ, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina

probațiunii este pusă pe seama pîritului.

În aceeași ordine de drept instanța reamintește că conform prevederilor art. 118 alin. (3) Cod procedură civilă este competentă anume și exclusiv să determine definitiv circumstanțele de fapt ale pricinii pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit prevederilor articolului 6 al Legii nr. 131/2015 privind achizițiile publice reglementarea relațiilor privind achizițiile publice se efectuează în baza următoarelor principii: a) utilizarea eficientă a banilor publici și minimizarea riscurilor autorităților contractante; b) transparența achizițiilor publice; c) asigurarea concurenței și combaterea concurenței și combaterea concurenței neloiale în domeniul achizițiilor publice; e) menținerea ordinii publice, bunelor moravuri și siguranței publice, ocrotirea sănătății, protejarea vieții oamenilor, florei și faunei; h) tratament egal, imparțialitate, nediscriminare în privința tuturor ofertanților și operatorilor economici; i) proporționalitate; j) recunoaștere reciprocă; k) asumarea răspunderii în cadrul procedurilor de achiziție publică.

Conform art. 12 alin. (6) din Legea nr. 131/2015 stabilește că, autoritatea contractantă este și autoritatea centrală de achiziție, desemnată de Guvern pentru organizarea și desfășurarea centralizată a procedurilor de achiziție publică în scopul satisfacerii unor necesități de aceleași bunuri, lucrări sau servicii ale mai multor autorități contractante.

Conform art. 13 alin. (1) al Legii nr. 131 din 03.07.2015 cu privire la achizițiile publice, în domeniul achizițiilor publice, autoritatea contractantă își exercită atribuțiile prin intermediul unui grup de lucru, creat în acest scop din funcționari și specialiști cu experiență profesională în domeniul achizițiilor publice, din cadrul autorității contractante, în limitele personalului scriptic. În funcție de obiectul achiziției autoritatea contractantă poate crea unul sau mai multe grupuri de lucru.

În acest sens, grupul de lucru își desfășoară activitatea conform prevederilor Legii nr. 131/2015 privind achizițiile publice și Hotărârea Guvernului nr. 667 din 27.05.2016 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la activitatea grupului de lucru pentru achiziții, care de altfel, la pct. 20 subpct. 1), 5) care stabilește că, grupul de lucru examinează și concretizează necesitățile autorității contractante de bunuri, lucrări și servicii, coordonându-le în limita mijloacelor financiare repartizate în acest sens, elaborează planurile anuale de efectuare a achizițiilor; elaborează documentația de atribuire și alte documente aplicabile în cadrul procedurilor de achiziție publică.

Totodată, instanța de judecată reține că potrivit Capitolul X art. 75 din Legea enunțată mai sus, Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor este o autoritate publică autonomă și independentă față de alte autorități publice, față de persoane fizice și juridice, care examinează contestațiile formulate în cadrul procedurilor de achiziție publică.

În acest context, potrivit art. 77 alin. (1) din Legea nr. 131/2015 privind achizițiile publice, operatorul economic vătămat poate sesiza Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor în vederea anulării actului și / sau recunoașterii dreptului pretins ori a interesului legitim prin depunerea unei contestații.

Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1128 / 2016 cu privire la Centrul pentru achiziții publice centralizate în sănătate, Centrul, este unica autoritate centrală pentru achiziții, care planifică și desfășoară procedurile de achiziții publice pentru necesitățile sistemului de sănătate din contul mijloacelor bugetului de stat, bugetelor unităților administrativ-teritoriale, mijloacelor financiare ale instituțiilor publice, mijloacelor fondurilor asigurărilor obligatorii de asistență medicală și al împrumuturilor externe raportate la datorările de stat directe sau garantate.

Totodată, instanța reține că hotărârea vizată stabilește în Anexa nr. 3 Regulamentul privind achiziționarea de medicamente, alte produse de uz medical, dispozitive medicale, transport specializat medical, servicii de mentenanță a dispozitivelor medicale și a sistemelor informaționale incluse în Registrul medical, servicii de tratare și eliminare a deșeurilor medicale pentru necesitățile sistemului de sănătate, iar potrivit pct. 6:

„Anual, până la data de 1 iunie, Centrul aprobă listele medicamentelor autorizate / neautorizate, altor produse de uz medical și dispozitivelor medicale, transportului specializat medical, servicii de mentenanță a dispozitivelor medicale și a sistemelor informaționale incluse în Registrul medical, servicii de tratare și eliminare a deșeurilor medicale și necesarul acestora care urmează să fie achiziționate pentru anul viitor sau pentru o perioadă mai îndelungată, reieșind din prevederile Legii nr. 131 din 3 iulie 2015”.

În acest context se evidențiază faptul că însăși legiuitorul, a stabilit oportunitatea achiziționării medicamentelor atât autorizate cât și celor neautorizate. Or, Centrul pentru achiziții publice centralizate în sănătate nu a făcut altceva de cât să aplice prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1128/2016.

Afirmățiile reclamantului, privind faptul că Centrul pentru achiziții publice centralizate în sănătate nu era în drept să propună în cadrul licitației deschise nr. 108/02412 prin oferta publică achiziționarea medicamentelor neautorizate, întrucât acest fapt contravine prevederilor normelor speciale din domeniu, instanța de judecată le consideră eronate, or, normele enunțate anterior, oferă acest drept Centrului pentru achiziții publice centralizate în sănătate dar și, articolul 11 alin. (7) din Legea nr. 1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică, care prevede necesitatea reducerii cheltuielilor pentru achizițiile publice de medicamente, parafarmaceutice și materii prime medicamentoase neautorizate în Republica Moldova, dar autorizate în țara de origine.

În acest context, instanța de judecată constată interpretarea eronată de către reclamant a art. 11 alin. (7), cu privire la obligativitatea existenței calamității naturale sau a stării de urgență, or, necesitatea reducerii cheltuielilor pentru achizițiile publice de medicamente, parafarmaceutice și materii prime medicamentoase neautorizate este expusă în lege ca o normă juridică distinctă și necondiționată.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de judecată constată faptul că acceptarea medicamentelor autorizate și neautorizate în Republica Moldova la procedurile de achiziție nu contravine legislației ce reglementează activitatea farmaceutică și nici legislației din domeniul achizițiilor publice, din motiv că Centrul pentru achiziții publice centralizate în sănătate în documentația standard la pct. 3.23 și 3.24 din Fișa de Date a Achiziției, pentru medicamentele neautorizate au fost impuse cerințe suplimentare pentru medicamentele neautorizate, și anume, medicamentele trebuie să fie autorizate de către Agenția Europeană a Medicamentului (EMA) sau să fie autorizate în cel puțin una din țările: Elveția, SUA, Canada, Japonia, Australia, prin aceasta se garantează că toate medicamentele neautorizate oferite în cadrul Licitației publice nr. 18/02412 vor fi de bună calitate, eficiente și inofensive. Totodată, s-a solicitat ca pentru medicamentele neautorizate operatorul economic desemnat câștigător în mod obligatoriu să depună dosarul spre înregistrare în termen de 90 zile, prin această cerință se urmărește scopul de a mări numărul medicamentelor autorizate în RM.

În acest sens, instanța de judecată, constată că reclamantul nu a fost privat de dreptul de a participa la procedura de achiziție vizată cu medicamente autorizate.

Prin urmare, acțiunile grupului de lucru din cadrul Centrului pentru achiziții publice centralizate în sănătate, nu contravin condițiilor prevăzute expres și exhaustiv la art. 11 alin. (7) din Legea nr. 1456/1993, or, unul din scopurile principale ale acestei reglementări este asigurarea respectării principiului utilizării eficiente a banilor publici și minimizarea riscurilor autorității contractante, dar și asigurarea transparenței achizițiilor publice, asigurarea concurenței cît și combaterea concurenței neloiale în domeniul achizițiilor publice.

Mai mult, prin acțiunile sale, Centrul pentru achiziții publice centralizate în sănătate nu face decât să asigure crearea unui mediu competițional în cadrul procedurii de achiziție din speță, prin participarea largă a operatorilor economici la procedura de achiziție, or, principiul prevăzut la art. 6 lit. c) din Legea nr. 131/15, presupune asigurarea condițiilor de manifestare a concurenței în așa fel, încît orice operator economic cu calificare și ofertă corespunzătoare necesității reale a autorității, să poată participa la procedura de atribuire și să dispună de posibilitatea egală de a fi desemnat câștigător.

În acest context, atât decizia Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor, cît și acțiunile grupului de lucru au fost în concordanță, inclusiv cu prevederile constituționale, și anume art. 9 alin. (3), prin care piața, liberă inițiativă economică, concurența loială sînt factorii de bază ai economiei.

Analizând cele invocate, instanța conchide că nu au fost prezentate suficiente probe pertinente și concludente, ce ar demonstra faptul că la adoptarea actului

administrativ contestat, s-ar n încălca prevederile art. 20 lit. a) și c) Legea contenciosului administrativ, cupa cum afirma reclamantul, din care motive acțiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 26-27 Legea contenciosului administrativ, 277- 278 CPC, instanța judecătorească

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS "Farmina" S.R.L. către Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor, intervenient accesoriu Centrul pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate privind recunoașterea încălcării legislației la organizarea procedurii de achiziție publică nr. 18/02412 din 20 iulie 2018 emisă de către Centrul pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate, privind achiziționarea medicamentelor necesare IMSP Institutul Mamei și Copilului pentru anul 2018, emularea deciziei nr. 03D-289-18 din 06.07.2018, emisă de către Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoarei Chișinău (sediul Centru).

Președinte de ședință, judecător:

Nadejda Mazur